Impressions d'uns joves de l'Alt Empordà que han viatjat a camps de concentració nazis

Representen el grup d'estudiants de vuit instituts que ha visitat Gusen, Mauthausen, Dachau i Hartheim

Els alumnes que han aportat el seu testimoni del viatge.

"L'ensenyament de la Història no té sentit si no ens serveix per entendre el present i tenir els elements per prendre les decisions correctes. Eduquem per avui." La frase és del professor d'Història Antoni García, un dels membres del Grup de Treball Exili, Deportació i Holocaust de l'Alt Empordàque ha acompanyat un total153 estudiants de 1r de Batxillerat devuit instituts de la comarca [http://www.emporda.info/comarca/2017/03/29/170-joves-vuit-instituts-lalt/349998.html] a un viatge d'estudisque els ha causat un impacte emocional inoblidable.

Allò que han après dels llibres, de les pel·lícules i els documentals sobrel'Holocaust nazi ho han experimentat en les seves pells, visitant els camps de concentració de Gusen, Mauthausen, el castell de Hartheim i Dachau. Per a aquests joves de 16 i 17 anys, hi ha un abans i un després del viatge. Quinze estudiants, en representació de tot el grup, valoren d'una forma molt personal tot allò que han vist i han sentit.

HELENA MAS(Institut Olivar Gran de Figueres)
«Quan ets allà, al principi, costa posar-te en la realitat que s'hi va viure, però de mica en mica et va entrant una fredor al cos, mentre recordes tot allò que ens han ensenyat els professors a classe»

ADRIÀ SEDÓ (Institut Olivar Gran de Figueres)
«Jo sabia allò que anava a veure, perquè tenia uns certs coneixements de tot el que havia après a classe, però un cop ets allà pots arribar a tenir la sensació que mai hi va passar res. Són quatre parets i alguns barracons reconstruïts»

JORGE JESÚS CETEAN (Institut Vilafant)
«Vam visitar diferents àmbits dels camps de concentració, el crematori, les càmeres de gas, llocs on apilaven cossos... Em va cridar l'atenció el contrast que hi ha entre la vegetació que envolta els camps i l'horror que experimentes quan entres a dins i veus tot això»

XÈNIA VINYOLES (Institut Cendrassos de Figueres)
«El camp que més em va impactar va ser Mauthausen, on es conserven edificis originals, com el crematori i les dutxes de gas. Vaig notar la fred que feia i l'olor de fusta vella dels barracons. Em sorprèn la vida, el dia a dia, de la gent a tocar els camps de concentració»

EMMA REYNÉS (Institut El Pedró de l'Escala)
«La inciativa dels professors de portar-nos de viatge als camps de concentració val molt la pena. El viatge ha fet que entre tots enfortim la nostra manera de pensar en relació amb les barbaritats que es van cometre. Crec que és un viatge que s'ha de seguir fent per no oblidar»

ORIOL FERNÁNDEZ (Institut El Pedró de l'Escala)
«Al castell de Hartheim, per un passadís, arribàvem a la cambra de gas, a un lloc on bombejaven el gas, a una sala on deixaven els cossos i a un crematori. No vaig llegir per on estàvem passant, però sí que vaig notar fredor i esgarrifances. Quan vaig llegir-ho, em vaig impressionar pel que havia sentit»

CARLA BATLLE (Institut Ramon Muntaner de Figueres)
«Durant el viatge, he sentit emocions contradictòries. He pogut veure com eren els camps, com s'estructuraven. Em fa sentir ràbia que algú hagi tingut la idea de fer allò, em fa sentir vergonya que algú ho hagi acceptat, i em fa sentir pena que hi hagi tanta gent que n'ha patit les conseqüències»

PAULA GÓMEZ (Institut Ramon Muntaner de Figueres)
«Un cop vaig ser en un camp de concentració vaig sentir una buidor molt profunda. No em podia creure que jo em trobés allà, en un lloc on es van cometre tantes barbaritats. Però quan vaig sortir, vaig començar a assimilar el que havia vist i em vaig adonar que aquesta història no es pot repetir»

VÍCTOR GARCÍA(Institut Narcís Monturiol de Figueres)
«Mauthausen em va impressionar. Hi vam anar un dia plujós, era molt obscur i es veia tot molt trist. Els altres camps no em van semblar tan grisos, eren verds, amb molta vegetació»

PAU GALIANA (Institut Narcís Monturiol de Figueres)
«Els arbres i la vegetació de Dachau em van fer exclamar, només d'arribar-hi, que em semblava un lloc bonic. L'últim que t'imagines és que allà van ser assassinades milers i milers de persones»

VERÓNICA BIENVENIDO (Institut Alexandre Deulofeu de Figueres)
«El primer lloc que vam trepitjar va ser Dachau, un camp que va servir de model per construir altres camps. Quan ets allà, tot i saber el que ha passat, no ets conscient de la magnitud dels fets. És més tard, quan ja has sortit, que comences a assimilar on has estat»

LUCÍA LUQUE(Institut Alexandre Deulofeu de Figueres)
«Per molt que estudiïs uns fets històrics, és quan ets allà que t'adones del patiment de les víctimes. Allà, et poses a la seva pell, sobretot quan passes per l'escala de la mort i recordes que aquelles persones van passar per allà mateix, carregades de pedres»

MARIA CAÑADAS (Institut Alexandre Deulofeu de Figueres)
«Una de les reflexions que em queden del viatge és la perspectiva que té la gent d'allà dels camps de concentració. Gusen potser és l'exemple més clar, perquè tothom viu amb normalitat al costat del camp. Jo no podria viure allà, però s'ha d'entendre que la vida continua»

LIANETT PÉREZ (Institut Castelló d'Empúries)
«Anar a Mauthausen un dia fred i gris et tocava la fibra, però la sensació es va agreujar quan tots vam entrar de cop. La situació, estar enmig de la multitud, em va fer pensar que jo podria haver estat allà quan es va produir l'extermini. Ho vaig viure de tal manera que fins i tot, per l'emoció, vaig haver de sortir»

ANTONIA RAMÍREZ (Institut Castelló d'Empúries)
«Ens ha faltat temps per veure-ho tot amb calma i per poder llegir les explicacions de cada part dels camps de concentració. Gràcies als guies i als professors, i als estudis previs, vam poder fer-nos una idea del que va passar, però m'agradaria tornarhi pel meu compte i amb més temps»

GRUP DE TREBALL Exili, Deportació i HolocaustEl curs 2014-15 naixia el grup de treball amb l'objectiu de preparar i coordinar actuacions al voltant del 70è aniversari de la finalització de la II GM i de l'alliberament dels camps de concentració. Des de llavors, el grup ha seguit promovent accions educatives.

Font del document:
http://www.emporda.info/comarca/2017/05/04/impressions-duns-joves-lalt-emporda/354162.html?utm_source=rss